

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Martini Bonacinæ Vtrivsque Signatvræ Referendarii
Compendium Omnium Operum de Theologia Morali,
omnibusque conscientiæ nodis**

Bonacina, Martino

Coloniæ Agrippinæ

Impedimentum publicæ honestatis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41152

conjugis per unum testem, nisi urgeant aliæ conjecturæ. *ibid.*

num. 12. & seq.

117. Uxor quæ celebravit matrimonium cum secundo, credens priorem virum esse mortuum, tenetur recedere à secundo, si cognoscat priorem virum superstitem esse. *ib. n. 17.*

118. Validum est matrimonium contractum ab eo qui credebatur superstitem esse priorem conjugem, sed reverà mortua erat, si habuit intentionem contrahendi quantum poterat. *ibid. num. 18.*

Impedimentum publicæ honestatis.

119. Impedimentum publicæ honestatis ita appellatur, eò quod æquum sit propter publicam honestatem & decensiam, ut matrimonium impediatur inter aliquas personas, quæ factæ sunt sibi propinquæ ob sponsalia, vel ob matrimonium. *ibid. punct. 11. num. 1.*

120. Ex sponsalibus validis & certis oritur jure Ecclesiastico impedimentum publicæ honestatis, dirimens matrimonium cum consanguineis alterius sponsi in primo gradu. Oritur etiam ex matrimonio rato, extenditurque usque ad quartum gradum. *ibid. num. 2. Hinc*

121. Infertur primò impedimentum publicæ honestatis non induci, quando aliquis fictè consensit, aut sponsalia invalida sunt. Secundò, publicam honestatem non extendi ad infideles; nec cessare per dissolutionem sponsaliorum mutuo consensu factam; cum impedimenta dependeant ab Ecclesia. *ibid. num. 3. 6. & 7.*

122. Concurrit aliquando publica honestas cum impedimento affinitatis; ex gr. qui celebravit sponsalia cum Berta, & postea copulam habet cum sorore Bertæ, neutram potest ducere. *ibid. num. 8.*

123. Ex matrimonio rato invalido confurgit impedimentum publicæ honestatis, modo non sit invalidum defectu debiti consensus, ut est matrimonium amentium & puerorù, & matrimonium contractum per metum gravem, vel per errorem personæ, aut cum persona incerta & indeterminata, aut sub conditione de futuro, antequam adimpleatur conditio: aut inter impuberes, nisi malitia suppleat aratem; secus dicendum de matrimonio contracto sine Parocho & testibus; non enim videtur deesse consensus. *ibid. n. 11. & seq.* Ob eandem rationem.

124. Matrimonium celebratum cum impedimento di-
miente, inducit impedimentum publicæ honestatis *Ibid. n. 19.*

125. Impedimentum publicæ honestatis differt à ceteris
impedimentis, quod cetera supervenientia sponsalibus dimi-
nant sponsalia, publica verò honestas, superveniens non dis-
solvat illa *Ibid. num. 21.*

126. Ad Summum Pontificem pertinet dispensare in impe-
dimento publicæ honestatis: ad illum enim pertinet dispen-
sare in jure communi. *Ibid. num. 22.*

Impedimentum affinitatis.

127. Affinitas est vinculum seu propinquitas, vel attinen-
tia quarumdam personarum proveniens ex carnali copula li-
cita, vel illicita. *Ibid. punct. 12. num. 1.*

128. Consanguinei Caii qui copulam habuit cum Bertæ,
non fiunt affines cum consanguineis Bertæ. *Ibid. n. 2.*

129. Affinitas non generat affinitatem, ita ut Titius ma-
ritus Bertæ possit ea mortua ducere illam quæ fuit uxor fratris
Bertæ. *Ibid. num. 3.*

130. Duplex est affinitas; alia dicitur in linea recta & æqua-
li, alia in linea transversali. Vide dicta de consanguinitate. *Ibid.*
num. 4.

131. Stipes affinitatis sunt duæ illæ personæ quæ se carna-
liter cognoscunt, suntque principium affinitatis. Affinitas di-
rimit matrimonium saltem jure Ecclesiastico (difficultas ce-
nim est de jure naturæ,) sive consurgat ex copula licita, sive
ex illicita. *Ibid. num. 5. & 6.*

132. Validum est matrimonium jure naturæ contractum
cum concubina patris, cum uxore fratris mortui, & contra-
ctum in primo gradu lineæ rectæ. *Ibid. n. 8. & seq.*

133. Ad contrahendam affinitatem requiritur seminis rece-
ptio intra vas debitum femine, quomodocumque recipiatur,
sive copula habeatur cum femina invita, sive cum ignorante
vel dormiente, vel insana, vel ebria, inde enim sequi potest ge-
neratio. Nulla oritur affinitas, quando sola femina semen e-
mittit, secus dicendum quando solus vir. Nulla item oritur ex
congressu spadonum, aut ex actu præpostero extra vas debi-
tum: aut ex matrimonio tantummodo rato, sed non consum-
mato. *Ibid. num. 12. & seq.*

134. Contrahentibus scienter matrimonium cum affinibus
vel